

séget. Hiszek a Sziklában, aki Krisztus akaratából az idők végezetéig rendező személye annak, hogy megújuljon a Föld színe. Hiszek a szentségekben. Hiszek a keresztségben és a bérálásban, amely újra és újra lepecsételi a hívőket, a Krisztus útján járnak akarókat Isten számára. Hiszek a bűnbánat szentségében, mert az Isten minden bűnbánónak megbocsát, és mert emberi szóval is hallani akarom testvérem ajkáról az isteni megbocsátás szavát. Hiszek az Oltáriszentségben, amely táplálja bennem a szeretetet, a bennem lévő krisztusi életet. Hiszem, hogy a házasság és az egyházi rend szentsége erőt ad: hogy abban, amit választottam, végig kitartsak. Hiszem, hogy a nagybetegek szentsége megerősít földi életutam utolsó órájában.

Hiszek a békében, amelyet Isten mindig megad azoknak, akik az Ő útján járnak. Hiszek Jézus békéjében, amely el nem hagyja az embert kísértésben, betegségben, börtönben, sőt a Krisztusért vállalt halál

előtti órában sem. Hiszek Jézus ügyének történelmi diadalában, hogy valósulni fog a történelmi jövőben az, amit megígért: vetése növekedni fog, kovásza megkeleszti ezt a világot, a mustármag fává nő és lombot ereszt, és nem lesz lobo-gó, amely magasabban szállna a jézusnál. Hiszek a történelmi diadal ma is tapasztalható jelében: hogy százannyi testvérem és nővérem lehet, ha le tudok mondani a csak magamra gondolásról, ha másokért akarok élni.

És hiszek az imádságban, amely erőt ad a szeretetre, és megnöveli karom erejét. Hiszek az imádságban, amely elér oda is, ahová nem tudok eljutni. Mindazokhoz, akiket szeretek, s akikért megteszem – vagy megtenném, ha tehetném – mindazt, ami a szeretetemből telik. Hiszek az imádságban, amely a szeretet láthatatlan sugárzásával egyetlen fényerőtérre teszi a világot, amelynek világosságában Jézus felé találhatnak, akik még a sötétben bolyonganak.

És hiszek a találkozásban. Abban a találkozásban, amelyért Isten a világot teremtette, amelyért a Fiú eljött közénk, amelyért a Lélek lakást vett bennünk, és vezeti Isten népét, az Egyházat. Hiszek a találkozásban az örök lakóhelyen. A találkozásban az Örök Szeretettel, amikor is megmutatja majd magát nekem úgy, ahogy van. Hiszek az örök Lakomában, amelyen a Fiú a lakoma, és a Fiú a felszolgáló. Hiszek a kielégülésben, az emberi szív nyugtalanságának megszűntében, a boldog beteljesülésben. Hiszek a találkozásban az első és az utolsó emberrel; mindazokkal, akik nem zárták el magukat a hívástól, akik a múltban, jelenben és jövőben járnak az utat, amelyet a Lélek sugall, s amelyet a Fiú elibénk élt.

Hiszek a Szeretet erejében. Hiszek a Szeretet diadalában.

Hiszek a boldogságban, amelyet egyedül a Szeretet adhat az embernek ebben és az eljövendő világban.
Amen.

Címzett: Magyarország Kormánya

NYÍLT LEVÉL

Mi, a katolikus gyökerű **Bokor Közösség** tagjai igyekszünk a Jézustól tanult békességetremtélt jegyében élni, amely az erőszakmentes megoldások keresésére irányul. Ennek következtében fiataljaink jelentős része, előttünk mintaként haladva, a 70-es, 80-as években megtagadta a fegyveres sorkatonai szolgálatot, ezért több évi börtönt is vállalva. Sokan pedig katonakönyvünk vizsgaküldésével jeleztük, hogy nem kívánunk részt vállalni semmiféle erőszakszervezetben. Szót emeltünk minden olyan kezdeményezés ellen, amely a „*jogos önvédelemre*” hivatkozva mások életének elvételére adna lehetőséget. Hitünk szerint minden élet szent és védendő! A történelmi tapasztalat is azt mutatja, hogy az erőszak erőszakkal nem győzhető le. Aggódással tölt el bennünket, hogy gyermekeink, fiataljaink az erőszakos megoldások erényként való oktatásában részesüljenek.

Úgy gondoljuk, hogy az ószövegségi „*Ne ölj!*” parancsot az ellenséget nem ismerő Jézus még tovább szigorította: nála **nemcsak a gyilkosság, hanem már a harag is** szemben áll a feltétlen Isten- és emberszeretettel (Mt 5,21-22).

Ezért szomorúan olvastuk a **Honvéd Kadét Programról** szóló

híradásokat, annak tantervét és a tényt, hogy 55 magyar középiskolában – önként választhatóan ugyan, de – már be is vezették az oktatását.

Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy magyar középiskolák falai között szeptembertől nyílt és tervszerű katonai propaganda zajlik!

Tudjuk, hogy a középiskolás élet-szakaszban a legnyitottabbak, de legbefolyásolhatóbbak is a fiatalok. Álláspontunk szerint ebben az életkorban a kadétprogram tartalmával ellentétben éppen **a helyes önismertetre, empátiára, konfliktuskezelésre, erőszakmentes kommunikációra kellene motiválni és tanítani őket.** Az evangéliumok szellemében erre biztat minket a II. Vatikáni Zsinat is, amikor azt írja: „*Az ifjúság nevelői és a közvélemény irányítói tekintsék súlyos kötelességüknek, hogy az új, békét szerető szellemet mindenki-be beleplántálják*” (GS, V. fej. I/82.). Arra biztat minket, hogy a gyűlölködés helyett a békességre törekvés szellemével és gyakorlati megvalósításával járuljunk hozzá az emberiség boldogulásához. Hitünk szerint ezek biztosítanak az igazi hazaszeretettel is, amelynek következtében felelős, dönteni képes, gondolkodó, mások szükségleteire figyelni tudó felnőtt

emberek kerülnének ki középiskoláinkból. Országunknak is az lenne jó, ha lelkiismeretükre hallgató, és nem a parancsra cselekvés szokásrendszerét elsajátító fiataljaink lennének. A parancsuralmi rendszerek már rengeteg borzalmat okoztak a világban.

Fontosnak gondoljuk, hogy magyar identitástudatra és hazaszeretetre neveljük gyermekeinket, de elutasítjuk, hogy erre hivatkozva militarizálják fiataljainkat! Elutasítjuk, hogy egyenlőségjelet tegyenek a hazaszeretettel és a haza erőszakra épülő védelme közé. Javasoljuk az oktatási intézményekben az erőszakmentes konfliktuskezelés oktatásának bevezetését.

Kérjük, szempontjaink figyelembevételével gondolják át a Honvéd Kadét Program iskolákból való kivonásának lehetőségét.

Tisztelettel:

a BOKOR 2018/2019-es Közös Képviselő:

Bajnok Kristóf, Csizovszki Sándor, Dr. Kőszegi Tamásné, Mészárosné Lázi Zsuzsanna, Orbán Ádám, Nagybán Edit, Polinger Ágnes, Tanos András, Vargáné Szijártó Mária

Budapest, 2018. szeptember 15.